

środa, 30.04.2025

Wspomnienie Św. Józefa Marello, biskupa

W 1868 r. przyjął święcenia kapłańskie. Czterdzieści dni później rozpoczął pracę jako sekretarz biskupa Asti. Od Wielkiego Postu 1869 r. rozpoczął prowadzenie katechezy, trzy razy w tygodniu dla szkoły Regio Convito, poświęcając cały swój wolny czas, aby wykładać młodym ludziom podstawowe prawdy wiary. Jako sekretarz bp. Karola Savio brał udział w obradach Soboru Watykańskiego I. Dla młodego księdza uczestnictwo w Soborze Watykańskim I było wielkim wydarzeniem.

W życiu kapłańskim wykorzystał to, czego doświadczył podczas soboru: miłość do Kościoła oraz służbę na wzór życia św. Józefa z Nazaretu. Te dwa nurty kształtowały postawę młodego kapłana i miały olbrzymi wpływ na jego późniejsze życie. Z tego okresu datuje się szczególnie kult ks. Marello do św. Stanisława Kostki, przy grobie którego modlił się wielokrotnie. Jednak największym wzorem był dla niego św. Józef – opiekun Świętej Rodziny. Często mawiał: „Kochaj pracę skromną, ukrytą, o którą nikt się nie troszczy, za którą nikt nie podziękuje, która błyszczy w tajemnicy przed spojrzeniem Boga Samego”.

Podczas jednej z rozmów z biskupem wyraził pragnienie, by „zostawić świat i udać się do klasztoru kontemplacyjnego jako trapista”. Bp Savio wypowiada prorocze słowa: „Sądzę, że Pan czego innego chce od księdza na tym świecie”. Kilka lat później dostrzegając potrzebę niesienia pomocy kapłanom diecezjalnym w pracy duszpasterskiej, założył Zgromadzenie Oblatów św. Józefa. Było to 14 marca 1878 r. w Asti koło Turynu. Doceniając walory duchowe i organizacyjne ks. Marello, papież Leon XIII mianował go w 1889 r. ordynariuszem diecezji Acqui. Posługa biskupia trwała sześć lat, do jego śmierci. Na trwałe zapisał się w sercach ludzi, którzy go wspominali: „Pójście do niego było wielką przyjemnością... Gdy był u nas w domu, nie było żadnego wywyższania się... Często sama jego obecność o wiele więcej znaczyła niż jakieś długie kazanie...”. Bp Marello napisał siedem listów pasterskich, w których poruszał wielkie problemy chrześcijaństwa, jakie dostrzegał będąc pasterzem diecezji. W listach pisał o wartości pokuty, rozpowszechnianiu wiary, wartości człowieka, wykształceniu i wychowywaniu młodzieży. Wiele miejsca poświęcił na formację i duszpasterstwo młodzieżowe, której celem było kształcenie sumienia poprzez świadectwa rówieśników i nauczycieli. Zmarł w opinii świętości w wieku 50 lat. Jego ciało spoczywa w sanktuarium św. Józefa w Asti.

Zgromadzone świadectwa o jego świętości zostały w 1948 r. przekazane do Kongregacji ds. Świętych w Rzymie. Proces zakończył się 12 czerwca 1978 r. deklaracją o heroiczności cnót bp. Józefa Marello. Ogłosił to papież Paweł VI.

18 grudnia 2000 r. Jan Paweł II podpisał „Dekret o cudzie dokonany za wstawiennictwem bł. Józefa Marello”. 25 listopada 2001 r. w Bazylice św. Piotra w Rzymie Jan Paweł II ogłosił go świętym.

Źródło:

<https://niezbednik.niedziela.pl/artukul/2653/Sw-Jozef-Marello-biskup>

[utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop](https://niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop)

https://pl.wikipedia.org/wiki/J%C3%B3zef_Marello (grafika)